

United Nations
Nations Unies

International
Criminal Tribunal
for the former
Yugoslavia

Tribunal Pénal
International pour
l'ex-Yougoslavie

Međunarodni
krivični sud za
bivšu Jugoslaviju

SAŽETAK PRESUDE

(isključivo za medije. Nije službeni dokument)

SUDSKA VEĆA

Hag, 7. decembar 2005.
CT/MO/1031-t

SAŽETAK PRESUDE U PREDMETU TUŽILAC PROTIV MIROSLAVA BRALE

U prilogu se nalazi sažetak presude kojeg je pročitao sudija Bonomy.

Dana 19. jula 2005. Miroslav Bralo izjasnio se krivim po optužbama sadržanim u osam tačaka Izmijenjene optužnice koju je tužilac dostavio istog dana. Izjašnjavaње o krivici bilo je popraćeno pisanim javnim Sporazumom o izjašnjavaњу o krivici između g. Brale i tužioca, koji sadrži Činjeničnu osnovu za krivična djela obuhvaćena Izmijenjenom optužnicom. Nakon što se uvjerilo da je potvrdno izjašnjavaње o krivici dobrovoljno, neopozivo i dano uz potrebni stepen obaviještenosti, Pretresno vijeće I proglasilo je g. Bralu krivim za svaku od osam tačaka.

Pošto je g. Bralo proglašen krivim, njegov je predmet prenesen na ovo Pretresno vijeće koje je održalo pretres o odmjeravaњу kazne 20. oktobra 2005. Tokom pretresa tužilac i odbrana iznijeli su svoju usmenu argumentaciju kako bi Vijeću pomogli prilikom utvrđivanja odgovarajuće kazne. Uz to, Vijeće je od tužioca i odbrane dobilo pisane podneske koji su obuhvatali izjave svjedoka i druge dokumente koje su strane u postupku smatrale relevantnima. Vijeću se, osim toga, na pretresu kratko obratio i sam g. Bralo.

Na temelju iznesene argumentacije, kao i analize Činjenične osnove u prilogu Sporazuma o izjašnjavaњу o krivici, Pretresno vijeće je utvrdilo kaznu. Prije no što izreknem tu kaznu, reći ću nešto o faktorima koji su uzeti u obzir u skladu sa Statutom i Pravilnikom Međunarodnog suda.

Kao prvo, Pretresno vijeće je analiziralo težinu krivičnih djela koja je počinio g. Bralo. U toj analizi Pretresno vijeće je razmotrilo i sve okolnosti u vezi s izvršenjem krivičnih djela koje ta djela otežavaju.

Što se tiče prve tačke Optužnice - odnosno optužbe za progon kao zločin protiv čovječnosti - Pretresno vijeće primjećuje da je ovdje riječ o izrazito teškom krivičnom djelu, s namjerom da se diskriminira konkretna grupa ljudi u kontekstu rasprostranjenog ili sistematskog napada na civilno stanovništvo. Radi se o stanovnicima bosanskim Muslimanima sela Ahmići i Nadioci, koja su u aprilu 1993. napale snage Hrvatskog vijeća obrane (HVO). G. Bralo sudjelovao je u tom napadu kao pripadnik jedinice "Džokeri", antiterorističkog voda 4. bojne Vojne policije HVO-a. Priznao je kažnjivo ponašanje koje predstavlja progon tokom napada, uključujući ubistvo Mirnese Salkić, podmetanje požara u brojne kuće, postavljanje i detoniranje eksploziva kojim je uništena džamija u donjem dijelu Ahmića, ubistvo jednog neidentifikovanog muškarca i pomaganje prilikom ubistva četrnaest civila bosanskih Muslimana - sve članova porodice Salkić i porodice Mehmeta Čeremića - od kojih su devetero bila djeca. Pretresno vijeće konstatuje da ta krivična djela čini još težim velik broj žrtava i mladost nekih od žrtava. Pretresno vijeće uzelo je u obzir i izjave koje je tužilac dostavio o tome kakav je uticaj zločin progona koji je počinio g. Bralo imao i još uvijek ima na one koji su njime direktno pogođeni. Izjave svih tih ljudi daju sliku uništenih života i egzistencija, kao i ogromne trajne boli i traume.

Što se tiče druge tačke Optužnice, koja se odnosi na ubistvo trojice zarobljenih muškaraca Muslimana koje je g. Bralo izvršio u aprilu ili maju 1993., a za koje se tereti u smislu kršenja zakona i običaja ratovanja, Pretresno vijeće ponovo primjećuje da je i

Adresa na Internetu: <http://www.un.org/icty/index-b.html>

Outreach program

Jevrema Grujića 11, 11000 Beograd, Srbija i Crna Gora

Tel.: +381 11 2660 322 Fax: +381 11 2669 362

ovdje riječ o izrazito teškom krivičnom djelu. Štaviše, ono je otežano činjenicom da je bilo više žrtava ubistva. Vijeće je u obzir uzelo i uticaj ovog zločina na porodice preminulih i saslušalo iskaz o ogromnom strahu i boli koje proživljava jedan od članova tih porodica, što je posljedica djela g. Brale.

Treća, četvrta, peta i šesta tačka Optužnice odnose se sve na Bralino učešće u silovanju i zatvaranju jedne žene, bosanske Muslimanke - svjedokinje A - od strane "Džokera". U maju 1993. g. Bralo je više puta silovao tu ženu u prisustvu drugih vojnika, prijetio joj da će je ubiti, pred njom premlatio jednog muškarca, ujedao je i ejakulirao po njenom tijelu. To okrutno silovanje i mučenje, kao i njeno zatočeništvo tokom otprilike dva mjeseca dok su je oni koji su je držali u zarobljeništvu napastvovali kada im se to prohtjelo, predstavljaju krajnje izopačene zločine. Pretresno vijeće je utvrdilo da kažnjivo ponašanje g. Brale dodatno otežava to na koji je način on nastojao poniziti, zastrašiti i povrijediti svoju žrtvu, pri čemu je primilo k znanju napomene svjedokinje A u vezi s traumom koju je doživjela i koju i nadalje proživljava.

I konačno, sedma i osma tačka Optužnice odnose se na upletenost g. Brale u protivpravno zatočenje i nehumano postupanje s civilima bosanskim Muslimanima, koji su u aprilu i maju 1993. korišteni za rad na iskopavanju rovova oko sela Kratine. Ti civili koristili su se i kao "živi štitovi" za zaštitu snaga HVO-a od snajperske vatre. G. Bralo i drugi sprečavali su te civile da pobjegnu, a g. Bralo ih je prisiljavao da praktikuju katolički vjerski obred. Pretresno vijeće ponovo konstatuje da je i ovdje riječ o krivičnim djelima izrazito teške prirode i da je g. Bralo svojim ponašanjem prekršio temeljne postavke međunarodnog humanitarnog prava. Ova krivična djela takođe otežava broj žrtava.

Pretresno vijeće stoga zaključuje da ste vi, g. Bralo, izvršili cijeli niz užasnih zločina, koje valja jasno osuditi. Za vaša djela ne može postojati izgovor ili opravdanje, niti se može proniknuti u vaše razloge za zlostavljanje tolikog broja ljudi.

U svrhu odmjeravanja kazne, Pretresno vijeće u odnosu na težinu krivičnih djela ocjenjuje eventualno predočene olakšavajuće okolnosti. Odbrana je iznijela mnogo faktora koje treba razmotriti kao olakšavajuće, od kojih je Pretresno vijeće neke prihvatilo. Prva i najvažnija olakšavajuća okolnost je činjenica da se g. Bralo izjasnio krivim za svoja djela, i to znatno prije početka suđenja. Takvo izjašnjenje o krivici predstavlja iskreno prihvatanje lične odgovornosti i daje znatno veći doprinos pomirenju ljudi na području zahvaćenom sukobom od zaključka o krivici nakon suđenja na kojem optuženi uporno poriče svoja djela. Time se takođe ranjive žrtve i svjedoci mogu poštediti svjedočenja na suđenju, a unapređuje se i djelovanje Međunarodnog suda. Osim toga, značajno je i to da je g. Bralo priznao krivično djelo progona za koje se u Optužnici isprva nije teretio, što je dovelo do uvođenja tačke 1 u Izmijenjenu optužnicu.

Predočeni su i dokazi o kajanju g. Brale, uključujući njegove pisane i usmene izjave, kao i o nastojanju da pomogne u lociranju i ekshumaciji tijela onih koje su ubili on i drugi tokom napada na Ahmiće, te identifikaciji miniranih područja. Pretresno vijeće prihvata da je njegovo kajanje doista iskreno i od srca i da je od kada su zločini izvršeni doživio ličnu transformaciju. Pretresno vijeće je sigurno da će se taj proces transformacije nastaviti dok bude služio svoju kaznu i da će ta kazna imati dodatni rehabilitirajući učinak. Pretresno vijeće takođe prihvata da je g. Bralo pokušao okajati svoje zločine time što se angažovao u društveno korisnom radu i pomogao da se pronađu ostaci nekih od njegovih žrtava.

Još jedan faktor uzet u obzir u smislu olakšavanja kazne jeste dobrovoljna predaja g. Brale Međunarodnom sudu. Uz to, u obzir su uzete i njegove porodične i lične prilike, ponašanje u pritvoru, te saradnja s tužiocem, iako je Pretresno vijeće tome pridalo tek ograničenu težinu.

Pretresno vijeće je razmotrilo i opštu praksu u vezi sa zatvorskim kaznama u bivšoj Jugoslaviji i konstatovalo da se član 142 Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije u određenoj mjeri odnosi na ovaj predmet budući da obuhvata krivična djela počinjena tokom oružanog sukoba, uključujući ubijanja, mučenje, nehumano postupanje, silovanje i protivpravno zatočenje. Tom odredbom se za ovakva krivična djela predviđa raspon kazni od pet godina zatvora do smrtne kazne. Nakon što je u Bosni i Hercegovini ukinuta smrtna kazna, predviđena je kazna dugotrajnog zatvora.

Pošto je pažljivo razmotrilo sve te faktore, Pretresno vijeće je odmjerilo kaznu.

G. Bralo, molim vas da ustanete.

S obzirom na krivična djela za koja vam je utvrđena krivica, a koja su izrazito teška i okrutna, te kada ne bi postojale nikakve olakšavajuće okolnosti, Pretresno vijeće bi (i ja naglašavam ovo bi) vama izreklo kaznu od najmanje 25 godina zatvora. Međutim, postoje faktori koji u materijalnom smislu idu u prilog modifikaciji te kazne, osobito vaše potvrdno izjašnjavanje o krivici prije suđenja, vaše kajanje i koraci u pravcu rehabilitacije. S obzirom na te faktore Pretresno vijeće vam izriče kaznu od 20 godina zatvora. Imate pravo da vam se u kaznu uračuna vrijeme koje ste proveli u pritvoru, odnosno period od 12. novembra 2004. do današnjeg dana. Ostaćete u pritvoru Međunarodnog suda sve dok se ne privede kraju organizovanje vašeg transfera u državu u kojoj ćete izdržavati kaznu.

Zasjedanje je završeno.